

ΕΟΡΤΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ

Μακαριώτατε καὶ Ἀγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργγέ τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος κύριε Χρυσόστομε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

«Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, διὰ τὸν ἐπουράνιον, εἶτα ἐπίγειον... Ὁ τοῦ Πατρὸς ὄρος καὶ Λόγος ἐπὶ τὴν ἰδίαν εἰκόνα χωρεῖ, καὶ σάρκα φορεῖ διὰ τὴν σάρκα, καὶ ψυχὴ νοερά διὰ τὴν ἐμὴν ψυχὴν μίγνυται, τῷ ὁμοίῳ τό ὁμοιον ἀνακαθαίρων... Ὡ τῆς καινῆς μίξεως! Ὡ τῆς παραδόξου κράσεως! Ὁ ὧν γίνεται καὶ ὁ ἄκτιστος κτίζεται καὶ ὁ ἀχώρητος χωρεῖται, διὰ μέσης ψυχῆς νοερᾶς μεσιτενούσης Θεότητι καὶ σαρκὸς παχύτητι» (Ἀγ. Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος ΛΗ΄, Εἰς τὰ Θεοφάνεια, εἶπουν γενέθλια τοῦ Σωτῆρος, PG 36, 312 καὶ 325).

Ἐπὶ τῇ προκειμένῃ σεπτῇ καὶ κοσμοσωτηρίῳ ἐορτῇ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως καὶ ἐπιφανείας, ἐν εὐφροσύνῃ προαγόμεθα προσαγορεῦσαι ἀδελφικῶς τὴν περισπούδαστον ἡμῖν Ὑμετέραν Μακαριότητα, προσφέροντες Αὐτῇ τὰς ἡμετέρας ἐκ βαθέων ἐορτίους προσρήσεις καὶ εὐχάς.

Πόρρωθεν πρότερον πρὸς τὴν Βηθλεέμ ἀτενίζοντες καὶ τό σπῆλαιον κατανοοῦντες, ἐκρατυνόμεθα τῇ πίστει καὶ ἰσχυροὶ ἐγενόμεθα τῇ ἐλπίδι, νῦν δὲ ἀκούομεν ἤδη τὸν ἀγγελικὸν ὕμνον: «**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.**»

Αἱ τοῦ κόσμου βεβαίως δοκιμασίαι καὶ ταλαιπωρίαι δὲν ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης νυκτός καὶ ἐντεῦθεν, οὔτε ἡ οὐρανόθεν ἐξαγγελθεῖσα καὶ ὑμνηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς γῆς κα-

τίσχυσεν εἰσέτι κατὰ τῆς ἔχθρας καὶ τοῦ μίσους καὶ τῆς διαιρέσεως ἐν αὐτῇ. Ὁ κλαυθμός καὶ ἡ ὀδύνη, ἡ δυστυχία καὶ ἡ ἀθλιότης εἶναι καὶ σήμερον, ἀτυχῶς, φαινόμενα συνήθη ἐν τῷ κόσμῳ, μεγάλη δέ, μάλιστα ἰδιαιτέρως νῦν, εἶναι ἡ συνοχή καὶ ἡ ἀπορία τῶν, **«ἀποψυχόντων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας»** (πρβλ. Λουκ. κα' 26) ἐνδεχομένης νέας φοβερωτάτης καταστροφῆς διὰ τὴν μὴ εὐόδωσιν εἰσέτι τῶν προσπαθειῶν πρὸς ἀποτροπὴν ἐν τῷ μέλλοντι τῶν ἀμοιβαίων σπαραγμῶν καὶ ἐδραίωσιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς γενικῆς εἰρήνης.

Ἀλλὰ διὰ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνέτειλεν ἐν τῷ κόσμῳ ἡ καινὴ κτίσις τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἥτις **«ἐντὸς ἡμῶν ἐστι»** (πρβλ. Λουκ. ιζ' 22), διό καὶ **«τὴν χαρὰν ἡμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ἡμῶν»** (πρβλ. Ἰωάν. ις' 22-23). Ὅθεν, πρὸ τῆς Θείας συγκαταβάσεως γονυπετοῦντες, οὐκέτι τῶν θλίψεων μνημονεύομεν, μᾶλλον δέ καὶ καυχώμεθα ἐν αὐταῖς, **«εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει»** (Ρωμ. ε' 3-5) ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς ἐν μέσῳ ἡμῶν παρουσίας τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ ἐν δούλῳ μορφῇ, **«ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον»** (Ἰωαν. γ' 15-16).

Οὕτω δέ, ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ ἀσπαζόμενοι τὴν Ὑμετέραν ἐπιπόθητον Μακαριότητα, εὐχόμεθα ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας πρὸς τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν, ὅπως καταξιοῖ Αὐτὴν καὶ τὰ σεπτὰ μέλη τῆς περὶ Αὐτὴν Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὴν ἐμπεπιστευμένην Αὐτῇ λογικὴν ποιμνὴν ἐφορτάζειν καὶ πανηγυρίζειν ἐπὶ πλείονας ἐτῶν περιόδους τὰς ἀγίας ταύτας ἐφορτάς ἐν εἰρήνῃ, φέρειν δέ ἐγκαρδίως ἀδιάλειπτον τὴν χαρὰν, **«ὅτι ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ»** (πρβλ. Λουκ. β' 11-12). Τὸν δέ ἀνατέλλοντα νέον ἐνιαυτόν χαρίσοιτο ὁ Παντοκράτωρ Κύριος πᾶσιν ὑμῖν χρηστότητος καὶ ἀγαθωσύνης πεπληρωμένον, εἰς δόξαν καὶ εὐκλειαν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ πλήρη εὐόδωσιν τοῦ εὐαγγελικοῦ ἔργου ἐπὶ τῆς γῆς.

Χριστούγεννα ,βιγ'

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Ἱ. Κωνσταντῖνος Βασιλειῶν

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

Παναγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καί Οἰκουμενικέ Πατριάρχα, λίαν ἡμῖν ἀγαπητέ καί περισπούδαστε ἀδελφέ καί συλλειτουργέ, κύριε Βαρθολομαῖε, τήν Ὑμετέραν γερασμιωτάτην Παναγιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἰδοὺ πάλιν ἡμῖν ἑορτή καί πανήγυρις πάλιν· τό φῶς τό αἰῖδιον τό ἐκ τοῦ φωτός τοῦ αἰδίου ἡμῖν ἐπέλαμψε σήμερον· πάλιν τό ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρός καί ὁ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ ἡμᾶς καταυγᾶσαι εὐδόκησε· πάλιν ἡ φωταυγία τοῦ ἀλήκτου φωτός πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησε.

Δέον ἐστὶ καί τῆς ἀγίας ἑορτῆς ἐπιστάσης, γόνυ ἡμᾶς κλίνειν πρό τῆς ἀνάρχου καί ὑπεραρχίου ἀρχῆς, τοῦ τεχθέντος Σωτῆρος ἡμῶν, καί ἱκετεῦσαι ἐκ φιλαδέλφου καρδίας, ἵνα χαρίζηται τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ὑγίειαν ἀκλόνητον, νοῦν πεφωτισμένον τοῦ ὀρθοτομεῖν τόν λόγον τῆς αὐτοῦ ἀληθείας, μετὰ ῥάβδου δυνάμεως ποιμαντικῆς καί βακτηρίας συνέσεως δι' ὧν δυνήσεται τό ἐγκεχειρισμένον Αὐτῇ λογικόν ποίμνιον ἐπὶ νομάς ζωηφόρους καί ὕδατα ἀναπαύσεως συναθροίζειν ῥαδίως.

Νέου δ' ἐνιαυτοῦ ὑποφώσκοντος, ἱκετεύομεν τόν χρόνους καί καιροὺς ἐξουσιάζοντα, ἵνα χαρίζηται τῇ Ὑμετέρᾳ Κορυφῇ αἴσιον, ὄλβιον καί μεστόν παντός ἀγαθοῦ. Παρακαλοῦντες δέ διαβιβασθῆναι τὰς ἐορτίους ἡμῶν προσήσεις τε καί εὐχὰς τοῖς περί Αὐτήν σεβασμίους ἱεράρχαις καί ἀγαπητοῖς ἐν Κυρίῳ ἀδελφοῖς, ἀπονέμομεν Αὐτῇ αὐθις τόν ἐν Χριστῷ τεχθέντι ἀδελφικόν ἀσπασμόν καί διατελοῦμεν

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ,βιγ'.

Τῆς Ὑμετέρας γερασμιωτάτης Παναγιότητος
ἀγαπητός καί ὀλοπρόθυμος ἐν Κυρίῳ ἀδελφός,
† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ